

LIKUMPROJEKTS

Noteikumi par aizliegumu ražot un tirgot pārtikas produktus un barību, kas sastāv, ir izdalīta vai ražota no šūnu vai audu kultūrām, kuras iegūtas no mugurkaulniekiem, kā arī aizliegumu augu izcelsmes proteīnu saturošus pārstrādes produktus apzīmēt ar nosaukumu “gaļa”

1. pants.

(Mērķis un definīcijas)

1. Šajā likumā ir paredzēti noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēku veselības un iedzīvotāju interešu aizsardzību un saglabāt lauksaimniecības pārtikas mantojumu kā produktu kopumu, kas atspoguļo Itālijas sociālekonomisko un kultūras attīstību, kas ir stratēģiski svarīgi valsts interesēm.
2. Šajā likumā piemēro definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. un 3. pantā, kā arī Eiropas Savienības un valsts noteikumos par pārtikas produktu un barības nosaukumiem un to marķēšanu.

2. pants.

(Aizliegums ražot un tirgot pārtikas produktus un barību, kas sastāv, ir izdalīta vai ražota no šūnu vai audu kultūrām, kuras iegūtas no mugurkaulniekiem)

1. Pamatojoties uz piesardzības principu, kurš izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā, pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem un barības apritē iesaistītajiem uzņēmējiem ir aizliegts pārtikas, dzērienu un barības gatavošanā izmantot, pārdot, glabāt pārdošanai, importēt, ražot eksportam, ievadīt vai izplatīt pārtiku patēriņam vai šiem mērķiem reklamēt pārtiku vai barību, kas sastāv, ir izdalīta vai ražota no šūnu vai audu kultūrām, kuras iegūtas no mugurkaulniekiem.

3. pants.

(Aizliegums augu izcelsmes proteīnu saturošus pārstrādes produktus apzīmēt ar nosaukumu “gaļa”)

1. Lai aizsargātu nacionālo lopkopības mantojumu, atzīstot tā augsto kultūras, sociālekonomisko un vides vērtību, kā arī lai pienācīgi atbalstītu tā popularizēšanu, vienlaikus nodrošinot augstu cilvēku veselības un iedzīvotāju/patērētāju interešu un viņu tiesību uz informāciju aizsardzības līmeni, tādu pārstrādes produktu ražošanā un tirdzniecībā valsts teritorijā, kas satur tikai augu izcelsmes proteīnu, ir aizliegts izmantot:
 - a) juridiskus, vispārpieņemtus un aprakstošus nosaukumus, kas attiecas uz gaļu, gaļas ražošanu vai produktiem, kas ražoti galvenokārt no gaļas;
 - b) atsauces uz dzīvnieku sugām vai dzīvnieku sugu grupām vai dzīvnieku morfoloģiju vai dzīvnieku anatomiju;
 - c) īpašus terminus, ko izmanto miesnieki, delikatešu vai zivju tirgotāji;
 - d) tādus dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu nosaukumus, kas ir raksturīgi komerciālai izmantošanai.
2. Šā panta 1. punktā minētie noteikumi neliedz dzīvnieku izcelsmes produktiem pievienot augu izcelsmes proteīnu, aromatizētājus vai sastāvdaļas.

3. Šā panta 1. punktā minētos noteikumus nepiemēro, ja dzīvnieku izcelsmes proteīns veido lielāko daļu no augu izcelsmes proteīnu saturoša produkta, un ar noteikumu, ka iedzīvotāji/patērētāji netiek maldināti par pārtikas produkta sastāvu.

4. Šā panta noteikumi neattiecas uz dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu kombinācijām ar citiem pārtikas veidiem, kas neaizstāj dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus un nav tiem alternatīvi, bet ir pievienoti tiem šādās kombinācijās.

5. Ar lauksaimniecības, pārtikas suverenitātes un mežsaimniecības ministra dekrētu, kas jāpieņem sešdesmit dienu laikā no šā likuma spēkā stāšanās dienas, pieņem to pārtikas produktu tirdzniecības nosaukumu sarakstu, kuri, ja tos piedēvē augu produktiem, var maldināt iedzīvotāju/patērētāju par pārtikas produkta sastāvu.

4. pants.

(Kontroles iestāde un sankciju piemērošanas metode)

1. Veselības ministrija, reģioni, Trento un Bolcāno autonomās provinces, vietējās veselības iestādes, Policijas komandas vienība veselības aizsardzības jomā, izmantojot attiecīgās atkarīgās pretviltības un veselības aizsardzības vienības, Meža, vides un lauksaimniecības pārtikas komandas (*CUFA*) vienības, izmantojot attiecīgās atkarīgās komandas vienības, Lauksaimniecības, pārtikas suverenitātes un mežsaimniecības ministrijas Lauksaimniecības un pārtikas produktu kvalitātes aizsardzības un krāpšanas apkarošanas centrālās inspekcija (*ICQRF*), *Guardia di Finanza* un Muitas un monopolu aģentūra, kā arī attiecībā uz produktiem, kas saistīti ar zivju piegādes ķēdi, Ostas kapteiņu korpus — Krasta apsardze, katrs atbilstoši savai kompetencei, veic šā likuma īstenošanas pārbaudes. Pirmajā punktā minētās iestādes veic pārbaudes atbilstoši savai attiecīgajai kompetencei, vajadzības gadījumā ar Policijas komandas vienība veselības aizsardzības jomā un vietējo veselības aizsardzības iestāžu tāda specializētā personāla atbalstu, kuram ir īpašas pilnvaras attiecībā uz bioloģiskās kvalitātes un veselības jomas tehniskajām pārbaudēm, saistībā ar iespējamo risku cilvēku veselībai, pamatojoties uz piesardzības principu, kas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā.

2. Šajā likumā paredzēto pārkāpumu un sodu noteikšanai piemēro 1981. gada 24. novembra likuma Nr. 689 I nodaļas I un II panta noteikumus. 1981. gada Likuma Nr. 689 16. pantā paredzētais samazinātais maksājums nav pieļaujams.

3. Par šā likuma 2. un 3. pantā minētajiem pārkāpumiem kompetentās iestādes, kurām adresē 1981. gada Likuma Nr. 689 17. pantā minēto ziņojumu, ir tās, kas minētas 2021. gada 2. februāra Likumdošanas dekrēta Nr. 27 2. panta 1. un 3. punktā, atbilstoši to kompetencei attiecībā uz teritoriju un priekšmetu.

5. pants.

(Sodi)

1. Ja vien nodarījums nav noziedzīgs nodarījums, pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus uzņēmējiem un barības aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem, kas pārkāpj 2. un 3. panta noteikumus, piemēro administratīvu naudas sodu no vismaz 10 000 EUR līdz maksimāli 60 000 EUR vai 10% no kopējā gada apgrozījuma, kurš gūts pēdējā finanšu gadā, kas slēgts pirms pārkāpuma konstatēšanas, ja minētā summa pārsniedz 60 000 EUR. Tomēr maksimālais sods nedrīkst pārsniegt 150 000 EUR. Ja izdarīts pārkāpums, nelikumīgo produktu konfiscē, piemēro administratīvo sodu par aizliegumu piekļūt ieguldījumiem, finansējumam vai pabalstiem, vai citiem tāda paša veida maksājumiem, neatkarīgi no tā, kā tos nosauc, piešķir vai izmaksā valsts, citas publiskās iestādes vai Eiropas Savienība uzņēmējdarbības veikšanai, uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu, bet ne ilgāk kā trīs gadus, kā arī uz to pašu laikposmu slēdz ražotni. Jebkurai personai, kas jebkādā veidā finansē vai veicina 2. un 3. pantā minēto rīcību, piemēro tādus pašus sodus.

2. Nosakot šajā likumā paredzētos administratīvos naudas sodus, kompetentā iestāde ņem vērā fakta smagumu, pārkāpuma ilgumu un darbinieka darbu, kas veikts, lai novērstu vai mazinātu pārkāpuma sekas, un tā ekonomiskos apstākļus.

6. pants.

(Atsauce uz 1981. gada Likumu Nr. 689 un sodu atjaunināšanas metodes)

1. Tiktāl, ciktāl tas nav paredzēts šajā likumā, piemēro 1981. gada 24. novembra Likuma Nr. 689 noteikumus.
2. Šajā likumā paredzēto administratīvo naudas sodu apmēru atjaunina ar ekonomikas un finanšu ministra dekrētu pēc vienošanās ar veselības ministru un lauksaimniecības, pārtikas suverenitātes un mežsaimniecības ministru ik pēc diviem gadiem, pamatojoties uz izmaiņām visas kopienas valsts patēriņa cenu indeksā, ko reģistrē Itālijas Nacionālais statistikas institūts (*ISTAT*).

7. pants.

(Finanšu nemainīguma klauzula)

1. Šā likuma īstenošana nedrīkst radīt jaunu vai lielāku slogu publiskajām finansēm.
2. Attiecīgās administrācijas veic šajā likumā paredzētās darbības, izmantojot cilvēkresursus, finanšu un instrumentālos resursus, kas jau ir pieejami saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.